

§ 4.

Det særlige Tillæg udbetales efter de i Statstjenestemandslovens § 31 fastsatte Regler og beregnes efter det Sted, hvor den paagældende Tjenestemand gør Tjeneste den 1. i den Maaned, i hvilken Beløbet udbetales. For Tjenestemænd uden fast Tjenestested regnes Tillæget paa tilsvarende Maade efter det Sted, hvor de bor.

§ 5.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I § 84 i Lov af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd, jfr. Lov Nr. 706 af 22. December 1920 og Lov Nr. 154 af 1. April 1921, er det bestemt, at de Byer, i hvilke der ydes Stedtillæg til der tjenestegørende Statstjenestemænd, inddeles i 3 Grupper, nemlig:

a) København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner (hvortil senere ved Finanslovbevilling er kommet yderligere Aarhus og Esbjerg),

b) de øvrige større Købstæder og

c) alle øvrige Købstæder samt dermed ved særlig Bestemmelse i Klasse stillede Byer. I Lovens § 86 er det dernæst fastsat, at det bestemmes ved Bevilling paa Finansloven, hvilke Byer der henhører under de respektive Grupper, hvorhos der er givet Regler for Fastsættelsen af Grundlaget i saa Henseende, idet det bl. a. er bestemt, at det afgørende for Placeringen indenfor Grupperne samt i nogen af disse er Udgifterne til Husleje og til kommunal Skat.

For Byerne i de sønderjydske Landsdele har en Placering paa Grundlag af de nævnte Lovbestemmelser hidtil ikke kunnet ske, og Forholdet er for disses Vedkommende derfor det, at der i Mangel af anden særlig Lovbestemmelse vilde være Hjemmel i Tjenestemandslovens foranførte Paragraffer til at yde det mindste i Loven fastsatte Stedtillæg til de fire Købstæder i Landsdelene, men intet andet Sted.

Ved Finansloven for Finansaaret 1921—22 blev det ved Tekstanmærkning til Lovens § 22 bestemt, at der for nævnte Finansaar ikke ydes Stedtillæg efter de

fornævnte almindelige Lovregler til Tjenestemænd i de sønderjydske Landsdele.

Ved Lov Nr. 241 af 6. Maj 1921 blev der derhos tilvejebragt Hjemmel til at yde Statstjenestemænd og andre, for hvilke Bestemmelserne i Kapitel 4 i Lov om Statens Tjenestemænd, jfr. Lov Nr. 290 af 28. Juni 1920 § 4, Punkt 1, var gældende, og som havde Tjenestested i de sønderjydske Landsdele, et særligt midlertidigt Stedtillæg for Finansaaret 1921—22. Tillæget fastsattes i Loven til 600 Kr. (dog ikke over $\frac{1}{3}$ af Grundlønnen) i Købstæderne og til 400 Kr. (dog ikke over $\frac{2}{9}$ af Grundlønnen) i Flækker, Stationsbyer og andre Steder. De nævnte Tillæg nedsattes til $\frac{2}{3}$ for Personer, der havde Tjenestebolig eller Lejebolig i en af Statens Bygninger, og en tilsvarende Nedsættelse fandt Sted for Personer, der oppebar Godtgørelse for dobbelt Husførelse i Henhold til Tjenestemandslovens § 1290.

Statsministeriet har nu dels direkte fra Statstjenestemandenes Hovedorganisationer, dels gennem forskellige andre Ministerier modtaget flere Andragender om, at der ogsaa for Finansaaret 1922—23 maatte blive ydet Statstjenestemænd med Tjenestested i de sønderjydske Landsdele et særligt Op- holdstillæg eller Løntillæg, idet Andragerne som Begrundelse herfor navnlig har hævdet, at Husleje og Skatter i de sønderjydske Landsdele er væsentlig højere end gennemgaaende i det øvrige Kongerige. Spørgsmaalet om Ydelsen af et saadant Tillæg har ogsaa været til Behandling i det af Sparekommissionen af 21. Februar 1921 nedsatte Underudvalg angaaende de særlige sønderjydske Tillæg,